

tet til andet, end at vi skal sørge for, at man på det danske arbejdsmarked ikke har en helt naturlig frihed. Denne kunstige argumentation vil jeg gerne have uddybet, og hvis den ikke kommer her i dag, vil jeg meget, meget gerne vende tilbage til den.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Hr. Ole Vagn Christensen sagde, at såvel Arbejdsgiverforeningen som lønmodtagerforeningerne synes, det er et godt system, og ønsker at fastholde det, som det er i øjeblikket, og det er der jo ikke noget at sige til, for i øjeblikket er der jo monopol på at have a-kasserne, og det er da rart at have et monopol, hvor man får et årligt administrationsbidrag på sammenlagt 2,5 mia. kr. Så ville det da være ærgerligt, hvis man skulle ud i konkurrence med andre. Så der er jo ikke noget at sige til, at de, der sidder på det, gerne vil fastholde det, men det er ikke særlig hensigtsmæssigt over for kunden, altså den forsikrede.

Og mit spørgsmål til den socialdemokratiske ordfører er så, om det ikke er korrekt, at det ikke er hensigtsmæssigt over for den, der er forsikret.

Både den socialdemokratiske ordfører og arbejdsministeren var jo inde på, at den faglige afgrænsning, der ligger i a-kasserne i dag, har en række indlysende fordele, og nævnte nogle af fordelene. Men hvis det virkelig er så fantastisk godt, hvis det virkelig går så godt i det nuværende system og i de nuværende a-kasser med den faglige afgrænsning, så er der vel ikke nogen, der ville vælge en anden a-kasse, hvis de fik det frie valg til vælge, hvilken a-kasse de ville være i. Hvis det virkelig er så godt, som arbejdsministeren siger, så ville alle medlemmerne i den pågældende a-kasse vel blive der, selv om de fik muligheden for at vælge en anden a-kasse.

Og så er det, jeg spørger: Hvad er det, man er bange for i regeringen og i Socialdemokratiet? Det forslag, jeg lægger op til, er, at der bliver valgfrihed, altså at man som lønmodtager får mulighed for at vælge den a-kasse, man helst vil være i.

Hvis det er, som arbejdsministeren påstår, er der vel ingen grund til at frygte, at medlemmerne vil flygte over i nogle nye a-kasser, men jeg tror desværre, arbejdsministeren tager fejl, og jeg tror også, den socialdemokratiske ordfører tager fejl. De nuværende a-kasser gør det ikke godt nok, og det er ikke rimeligt, at man er stavnsbundet til én og samme a-kasse.

Bendt Bendtsen (KF):

I Det Konservative Folkeparti ønsker vi frihed til at vælge og frihed under ansvar. Derfor er det en naturlig ting, at Det Konservative Folkeparti støtter friheden til at oprette tværfaglige a-kasser.

Vi har ikke den samme frygt, som arbejdsministeren i dag har givet udtryk for. Arbejdsministeren har også henvist til rapporten fra oktober 1995. Men jeg må konstatere, at skulle vi kun rette os efter de rapporter, som blev produceret, og i dette tilfælde en del organisationsfolk, så havde Folketinget overlevet sig selv, og så kunne vi lige så godt sætte nogle embedsmænd og en direktion til at køre »familien Danmark« som en forretning.

Vi mener grundlæggende, at vi lever i et samfund, der hele tiden ændrer sig utrolig hurtigt. I dag lever vi i et servicesamfund, hvor også industrien er organiseret på en helt anden måde end for små 100 år siden, på den tid, hvor industrialismen og socialismen stod på deres højeste.

Tværfaglige fagforeninger afspejler vores moderne samfund. Det er derfor på tide, at vi lader lovgivningen følge med. Går vi uden for Christiansborg, ser vi mange virksomheder, hvor faggrænserne er brudt ned, og hvor man samarbejder på kryds og tværs – Oticon er et af de eksempler, som de fleste har hørt om – og derfor skal vi naturligvis gøre det muligt at etablere tværfaglige a-kasser.

Regeringen burde også stille sig selv følgende spørgsmål: Hvorfor fastholde en lovbestemmelse, som i praksis er fuldstændig gennemhullet. Hvad er det, man frygter, hvis vi fjerner kravet om faglighed i loven? Er det den frie konkurrence på medlemskontingentet, man er bange for? Fri konkurrence har jo ellers vist sig at bevirke, at folk bliver bedre, men det er måske noget, man har overset.

Hvorfor er man i regeringspartierne bange for at give folk denne valgfrihed? Argumenterne har vi jo allerede hørt under noget af debatten, men de holder jo ikke vand. Der er jo ingen, der tror på, at smedene vil flygte fra Metal til HK eller en anden a-kasse, men det er et tilbagevendende argument.

Vi lever i en tid, hvor monopolerne bliver brudt, og det giver konkurrence, som nogle bliver gode af, og som andre går ned på. Statens Konfektion er et af eksemplerne på det sidste. Derfor er det vigtigt, at vi også her bryder monopolerne. Det vil være til gavn for medlemmerne.